

Incipiunt vite sanctorum.

per Diuum Hieronymum traducte.

Benedictus deus: qui uult omnes homines saluos fieri: & i agnitionem ueritatis uenire: qui etiam nostrū iter direxit ad egyptum: & ostendit nobis mirabilia magna ad posteritatis memoriam profutura. Ex quibus non solum nobis causa salutis oriatur: uerum & hystoria salutaris: atq; ad doctrinam pietatis aptissima condiretur: que uirtutis iter agere uolētibus gestorum precedentium fide amplissimum tramitem pandit. Quāuis ad tantarum rerum narrationē minus idonei simus nec dignum uideatur ingentium rerū exiguos ac paruos fieri auctores: precelsoq; uirtutes humili narrare sermone: tamen quoniam fratrum charitas eorum: qui in monte sancto oliueti cōmanent. Hoc a nobis frequenter exposcit: ut egyptiorum monachorum uitam uirtutesq; animi & cultum pietatis atq; abstinentiē robur: quod in eis coram uicinis explicemus precibus iporum qui hoc imperant iuuandum me credens aggrediar: non tam stilo laudem requirēs: quam ex narratione rerum edificationem futuram legentibus sperās dum gestorum unusquisq; inflāmatus exemplis horrescere quidem seculi illecebras. sectari uero quietem & pietatis inuitatur exercitia. Vidi ergo & uere uidi thesaurum christi in humanis absconditum uasculis. Quemq; thesaurum repletum nolui tanq̄ inuidus occultare: sed quasi pro multis inuentum proferre in medium & facere communē. Certus quod quantū plures ex eo fuerint ditati tantū mihi amplius acquiritur. Ego enim si iam locupletior? cum aliorum salus ministerii mei fuerit quesita mercimonio. In principio ergo nar

Plutarchi libellus de differentiâ inter odium & inuidiam
per Lodouicum odaxium e greco conuersus.

Nihil fere ab odio differre inuidiâ: sed idē esse
plane uidet. uitia enī multitudini hamorū si-
milia sunt: quę si cū pendētibus ex ip̄is affecti-
bus huc atq; illuc moueant: pluribus inter se
nodis atq; implicatiōibus cōnectunt: ip̄e uero quē admodū
in egritudinibus accidit alię ob aliarū dolorē cruciant. fo-
elix enī tam eū q̄ odia gerit: q̄ inuidū torquet iccirco beniuolē-
tiā utriq; oppositā putamus. Nihil enī est aliud q̄ bonorū et
ga. pximū uoluntas: odiū uero atq; inuidiam eisdem animi
affectus esse quippe qui contrariam beniuolētię optionem
habent: sed quando non eque idem similitudines ut differē-
tię diuersum faciunt per has perscrutemur indagemusq; ab
ip̄o horum affectuum genere exordium sumentes. Nasci-
tur itaq; odium ex opinione quā habemus: q̄ is quem odi-
mus: malus sit: aut in uniuersum aut quantum ad nos attinet
Cum enim fieri sibi iniuriam nōnulli putant: ad gerēda odia
promptiores redduntur. Afferentes igitur iniuriam & ma-
los homines oderunt: & iniquo animo ferunt. Inuidēt ue-
ro his dumtaxat qui foeliciter uiuere uidētur. Quapropter
inuidia quidem indeterminata ē perinde atq; egritudo ocu-
lorum: quę ad omnem splendorem turbatur. Odium uero
certis clauditur terminis: cum semper in aliquibus subiectis
permaneat. Pręterea odium est etiam erga animalia ratiōe
carentia. Feles enī cataridesq; nōnulli oderunt & rubetas &
serpētes. Germanicus uero neq; gallū aspicere poterat. At
psarū magi mures interficiebāt: tum quia illos oderant: tum
quod diis immortalibus eius generis animal molestū eē arbi-
trabant: quod arabes quoq; & etiopes faciunt. Inuidia uero
dūtaxat hominis & erga hominem ē. Neq; enī inuidere in-
ter se fere possunt: cū nullū de foelicitate alterius iudiciū ha-
beant: neq; gloria aut de decore moueant: q̄bus rebus inui-

nū uirtutē cōsecutis. Quod si q̄ a foelicibus beneficia accipiāt
dolēt illis tū ob uolūtātē tū ob potentiā inuidētes. Illud enim
uirtutis ē hoc foelicitatis utrūq; bonū. Quapropt̄ odiū & iui
dia oīno diuersi affectus sūt. Si qd̄ his rebus illud qd̄ cessat:
hęc autē torquet & crescit iā uero ip̄am utriusq; affectus ele
ctionē cōsideremus. Habētis. n. odiū ē obesse uelle. & eni po
tentiā eius ita diffiniūt dispositio nē quādā ac curiosam male
agēdi uolūtātē. Ab iuidia uero hoc abest: neq; enī inuidi mul
tose p̄pinquis & domesticis suis perire uellēt neq; ad extre
mā miserā redigi. sed foelicitatē eorū graui anitro serūt pro
hibētq; si possunt eorū gloriā ac splēdorē: extremā uero cala
mitatē nō optāt sed si p̄inde ac ex altissimis edibus eā partē: q̄
suas obscuriores redditū deposuerint bñ secū agi existimāt.

Plutarchi de differentia inter odiū & inuidā. Finis.

Basilii Oratio de inuidia e greco in latinū

conuersa per Nicolaum perotum.

Onus ē deus & bonorū merētib; largitor. Ma
blus diabolus: & omniū malorū auctor. At sicuti
bonus nemini unq̄ inuidet: ita diabolus cōtinuo li
uore uexatur. Fugiamus igitur affectum
inuidiē: ne operum aduersari nostri particeps siamus: ne ue
eiusdem criminis rei peragamur. Etenim si elatus superbia
in diaboli iudiciū incidit: quo pacto inuidus p̄paratā diabo
lo poenā euitare poterit? Inuidia. n. nullū peritiosius crimē
humanis est ingenitū mentibus. Quod licet inuidioso nullā
afferat molestiam. P̄cipuū tamen & intestinū inuidi malū
est. Nam sicut rubigo ferrum: ita inuidia animū hominis ubi
insita est cōsumit. Vel potius quemadmodū uiperas tradūt
uētre in quo genitē sunt corroso nasci: eodē modo liuor op
pressum exēdit animū. Inuidia enim ē dolor ex proximi com
modo pueniens: quapropt̄ neq; cure neq; solitudines in
uidū ullo tempore deserūt. Fertilis est uicini ager: affluit om
nibus ad uictum necessariis donus. Nonos uiro non deest,

Hęc. n. in tua potestate nō sunt. Sed iustus esto sed tēperans
prudēs: fortis: & in his quę ad diuinā religionē ptinet: paties.
Sic. n. & teipm saluū feceris: & i maioribus rebus maiorem
gloriā cōsequeris. Virtus. n. in nobis ipis ē: & a studiosis eius
possideri facile pōt. Abūdātia uero pecuniarū: pulchritudo
corporis dignitatū splēdores in nra potestate nō sunt. Qua
propter si uirtus q̄ p̄tabilius bonū est & eternius: ac omniū
cōfessioe principatū tenēs ipa nobis ipa quę rēda est. Hęc ue
ro aio nro insita eē nullo mō pōt: nisi cū ab oī alia labe tū uel
maxie ab inuidiē pturbatiōe purus sit. Nō uides q̄ grāde ma
lū sit hipocrisis? At hęc inuidiē fructus ē. Morū. n. duplicitas i
uidiē p̄cipue grā inter mortales repiri solet. Si qdē odiū in p̄
fundo pectoris sublinētes charitate coloratā supficiē p̄ se fe
rūt: scopulis p̄fecto siles: q̄ breui unda tecti malū p̄uidis nau
tis inspatū obiciūt. Quapropt si mors illinc aduersus nos ue
lut ex fonte p̄fluit: bonorū omniū priuatio: alienatio dei: cō
fusio diuinę legis & omniū quę in hac uita sunt bonorū euer
sio. Credamus ap̄lo: neq̄ efficiamur inanis glię cupidi: inui
cē puocātes: inuicē inuidētes. Sed potius benigni: misericor
des: donātes inuicē: sicut & deus donauit nobis.

Basilij epistola de uita solitaria ad Gregoriū Nazan
zenū p̄ Frācisū Filelphū e greco traducta.

Basilij Gregorio Nazanzeno Salutem.

Gnouit uā epistolā: quē admodū amicorū fi
lios ex ea parētū quę i illis apparet similitudi
ne agnoscut. Nā qd ais haud eē rē magnā lo
ci extructionē ad inducēdū aio tuo appetitū
quēdā uinē di nobiscū: ni prius & de mō & de uite actiōe ali
qd didiceris: iste sane cogitatus & tuus ē: & tuo dignus aio:
gres oīs humanas nihili faciat ad eā: quę nobis beatitudo in
p̄missionibus ē p̄posita. Me uero scribere certe pudet: quę
ipe noctu dieq̄ faciā in hac solitudine. Reliq. n. urbanas con
suetudines p̄inde atq̄ innumerabiliū malorū occasiōes. Sed

fouendū hominē indutū. Calciamentū uero p dignitate sit
uile: abū deq; necessitatē expleat. Et ut ita dicā quē admodum
in uestimēto id debet p̄esse: quod sit ad necessitatē: sic etiā in ci-
bo panis necessitatē explebit: & aqua homini bñ ualenti cura-
bit sitim. Quęcūq; aut̄ obsonia ex seminibus & oleribus fiāt:
possunt ad necessarias indigētias robur corpori conseruare.
Esse uero ita debet: ne rabidā in faciē oñdat: sed ubiq; stabilita-
tē & māsfuetudinē & continentā in uoluptatibus seruet. Nec
etiā tūc mentē in dei notiōe habeat otiosam. Sed ip̄am epula-
rū naturā & suscipiētis corporis molē occasionē faciat glorię
p̄dicandę: quō uarias ciborū species corporū pprietati accō-
modatas rerū omniū dispēsator excogitauit. Oīones ante ci-
bū faciēdę sunt p̄ eorū dignitate quę deus p̄bitor: & nūc dat
& in futurū seruauit. Oīones itē fiant post cibos: quę tū p̄ his
quę nobis sunt data gr̄as agāt: tū quę p̄missa sunt petāt. Ho-
ra una sepatim sit cōstituta cibo: quę ip̄a per circuitū occurrat
ita ut e uiginti & quattuor horis diei & noctis uix hęc sit una:
quā corpus absumit. Reliquę uero in operatiōe mētis occu-
pet uirū iudustriū. At somni & leues sint & abitioni faciles: q̄
natura sequētes tenuitatē uictus dedita opa interpollent̄ a re-
rū magnarū sollicitudine. Profundo. n. sopore detineri solit̄
tis mēbris adeo ut otīū absurdis imaginationibus p̄beatur
quoddiana eos afficit morte: q̄ sic dormiant. Sed quod aliis
est tēpus matutinū: hoc pietatis studiosis sit nox in tēpesta: cū
p̄sertim quies nocturna uacationē animę largiat̄. Neq; oculi
nec aures p̄nitiosum aut̄ auditum aut̄ uisum in cor trāsmittat:
sed mēs sola p̄ seip̄am cōiungat̄ deo: ac sese in delictorū me-
monia corrigēs termino sibi ponat ad excludendū malū diui-
nūq; auxiliū imploret ad desideratarum rerū perfectionem.

FINIS.

Impressum Salmaticę per Ioannē gysser
de Silgēstat Alemanū. Anno salutis. M.
cccc. j. die uero. xxix. decembris.

